

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Napiórkowska - Kasa

Protokolant: Marta Pachulska

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w W.

przeciwko B. R.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

(...)reprezentowana przez likwidatora M. W., w dniu 12 grudnia 2012 roku, wniosła powództwo o pozbawienie wykonalności nakazu zapłaty Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 25 lipca 2007 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VII Np 204/07, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko wspólnikom spółki jawnej M. W.i P. M., zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie wydanego nakazu zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych (pozew k. 2 – 3; postanowienie z dnia 11 kwietnia 2008 roku – k. 12).

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód podniósł, iż pracownik B. R. w dniu 21 lutego 2007 roku złożył pozew o zapłatę zaległego wynagrodzenia za lipiec i sierpień 2006 roku, zgodnie ze świadectwem pracy na którym widnieje podpis osoby nieupoważnionej do podpisywania dokumentów, tj. M. K.. Ponadto wskazał, iż pozwany podał niewłaściwy adres do doręczeń spółki tj. Al. (...) w W., zamiast ul. (...) w W., co wprowadziło Sąd w błąd, który uznał że korespondencja została doręczona i wydał klauzulę wykonalności przeciwko wspólnikom spółki (pozew k. 2 – 3).

W odpowiedzi na pozew, pozwany – wierzyciel B. R., wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko, pozwany wskazał iż powód opiera swoje roszczenia na zdarzeniach sprzed wydania orzeczenia stanowiącego tytuł egzekucyjny, które z uwagi na brzmienie art. 840 k.p.c., nie mogą stanowić podstawy jego roszczenia. Ponadto podniósł, że adres na jaki była kierowana korespondencja do spółki, był zgodny z zapisem jaki widnieje w Krajowym Rejestrze Sądowym – siedziba spółki mieści się przy Al. (...) w W. (odpowiedź na pozew k. 101 – 101v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany był zatrudniony w spółce jawnej (...)na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, zawartej w dniu 1 maja 2005 roku, na stanowisku kucharza, w pełnym wymiarze czasu pracy. Siedziba spółki znajduje się przy Al. (...) w W. (umowa o pracę – k. 7; Krajowy Rejestr Sądowy – k. 65 – 69).

Pismem z dnia 25 sierpnia 2006 roku, pozwany rozwiązał ze spółką przedmiotową umowę o pracę na mocy porozumienia stron ze skutkiem na dzień 1 września 2006 roku. Umowa rozwiązała się z dnia 31 sierpnia 2006 roku (pismo z dnia 25 sierpnia 2006 roku – k. 13, świadectwo pracy – k. 8 – 9).

W dniu 5 czerwca 2007 roku pozwany B. R., złożył pozew przeciwko(...)o zapłatę wynagrodzenia za miesiąc lipiec i sierpień 2006 roku. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie, w dniu 25 lipca 2007 roku, wydał nakaz zapłaty w sprawie o sygn. akt VII P 204/07, zasądzając na rzecz B. R. od (...), łącznie kwotę 4390,00 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc lipiec i sierpień 2006 roku (akta VII Np 204/07 – k. 1, 9, 11).

Pismem z dnia 29 stycznia 2008 roku, B. R. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 25 lipca 2007 roku przeciwko wspólnikom spółki jawnej(...), gdyż egzekucja z majątku spółki okazała się bezskuteczna. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie, postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2008 roku, w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą VII Po 7/08, nadał klauzulę wykonalności powyższemu nakazowi zapłaty, przeciwko M. W. i P. M. wspólnikom (...)(akta VII Po 28/08 – wniosek k. 1 – 2, postanowienie z dnia 22 lipca 2008, k. 16).

Postępowanie egzekucyjne przeciwko wspólnikowi spółki(...)M. W. wszczęte zostało przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie D. W.. Komornik zajął rachunki bankowe dłużnika oraz dokonał zajęcia ruchomości. Z uwagi, iż zarówno licytacja ruchomości dłużnika, jak i zajęcie rachunków bankowych okazało się bezskuteczne, komornik wysłuchał wierzyciela i dłużnika w trybie art. 827 k.p.c. (akta komornicze Km 379/10 – k. 12, 21, 25, 26, 27, 34).

W spółce (...)przed lipcem 2006 roku była sporządzana lista płac przez zewnętrzne biuro rachunkowe. W spółce wynagrodzenie nie było wypłacane przelewem na konto. M. K. udawała się do biura rachunkowego, przynosiła listę płac i zgodnie z nią wypłacała wynagrodzenie pracownikom, którzy następnie podpisali się na wskazanej liście. Po dokonaniu wszystkich formalności M. K. zwracała listę płac do biura rachunkowego. W lipcu 2006 roku nie została sporządzona lista płac, gdyż nie było jednego ze współwłaścicieli M. W., a drugi współwłaściciel P. M., po złożeniu powództwa o rozwiązanie spółki w 2005 roku, nie interesował się sprawą spółki. Była natomiast sporządzana lista do pokwitowania odbioru gotówki do ręki, na której zaznaczone było komu i w jakiej kwocie należy się wynagrodzenie. Wynagrodzenie, za zgodą żony likwidatora spółki, wypłacała M. K., ona również sporządzała listy odbioru gotówki. Każdy pracownik winien był pokwitować odbiór gotówki. Równocześnie z pokwitowaniem wydawane były druki (...). Powód za miesiąc lipiec i sierpień 2006 roku nie otrzymał wskazanych druków (zeznania świadka M. K. – k. 123 – 124, zeznania pozwanego B. R. – k. 125, listy/zapiski – k. 14 – 16, zeznania M. W. – k. 124 - 125).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach rozpoznawanej sprawy. Zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody, Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne i obiektywne. Co prawda, strona pozwana zakwestionowała dowód w postaci list/zapisków z kart 12 – 15, jednakże ich autentyczność została potwierdzona przez świadka M. K., która zeznała iż wskazane listy/zapiski były przez nią sporządzane. W ocenie Sądu, zgromadzone dowody były zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale również korespondowały ze sobą tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Ponadto ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach świadka M. K.. Zdaniem Sądu, zeznania powyższego świadka były wiarygodne oraz spójne z pozostałym materiałem dowodowym, zebrany w sprawie.

Sąd nie wziął pod uwagę zeznań M. W. likwidatora spółki, w części w jakiej odnosiły się one do faktu, iż wynagrodzenie za miesiąc lipiec i sierpień 2006 roku zostały wypłacone pozwanemu w lipcu i sierpniu 2006 roku, gdyż nie korespondowały one ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd, ustalając stan faktyczny, opierał się również na zeznaniach pozwanego B. R., uznając je za wiarygodne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo (...)nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa egzekucyjnego żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym nie będącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Istotą powództwa opozycyjnego z art. 840 k.p.c. jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy. Powództwo przeciwegzekucyjne nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym. Jego celem jest pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, nie zaś podważenie treści orzeczenia sądowego, które zaopatrzone w klauzulę wykonalności. Innymi słowy, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, jeżeli przeczy zdarzeniom na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, przez co w doktrynie rozumie się zaprzeczenie przez dłużnika obowiązkowi spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym (Jakubecki Andrzej (red.), Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P., Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, LEX nr 143251).

Powództwo przeciwegzekucyjne nie może w żadnym wypadku kwestionować ani zmierzać do uchylecia powagi rzeczy osądzonej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt II CSK 760/11, LEX nr 1215616). Podnoszone w niniejszej sprawie przez likwidatora spółki zarzuty związane były z bezzasadnością wniesienia przez stronę pozwaną do Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie pozwu. Likwidator kwestionował okoliczności, na podstawie których wydano nakaz zapłaty z dnia 25 lipca 2007 roku, nie podniósł jednak zarzutów co do okoliczności nadania ww. nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności. Powoływał się on na listy/ zapiski, których wynika iż pozwany B. R. otrzymał wynagrodzenie za miesiąc lipiec i sierpień 2006 roku w pełnej wysokości. Na wskazanych listach/ zapiskach brak jest jednak jakiegokolwiek podpisu świadczącego o wydaniu wynagrodzenia oraz odbioru go przez pracownika. Przy tak sformułowanym żądaniu pozwu brak było przesłanek do pozbawienia na mocy art. 840 k.p.c. tytułu wykonawczego wykonalności. Uwzględnienie żądania prowadziłoby do naruszenia powagi rzeczy osądzonej orzeczenia sądowego (nakazu zapłaty) w sprawie VII Np 204/07. Wskazane przez likwidatora okoliczności winny były zostać podniesione na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie.

W następnej kolejności, należy się odnieść do regulacji zawartej w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., gdyż powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego obejmującego prawomocne orzeczenie sądu może być oparte wyłącznie na wskazanej wyżej regulacji. Powołany wyżej przepis pozwala na pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego tylko w sytuacji, gdy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, a gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Dłużnik może więc powoływać się tylko na zdarzenia mające miejsce po powstaniu tytułu egzekucyjnego, a nie na zdarzenia poprzedzające jego wydanie. Przedmiotem rozpoznania w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, gdyż wówczas jego uwzględnienie prowadziłoby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń, co jest niedopuszczalne. Z tego względu, przy orzekaniu na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu należy uwzględnić jedynie zdarzenia, które nastąpiły po wydaniu tego wyroku (tak m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 lutego 2013r., sygn. akt I ACa 1168/12, LEX nr 1311983 oraz Sadu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 18 grudnia 2012r., sygn. akt I ACa 1215/12, LEX nr 1259687).

W doktrynie wiele kontrowersji budzi treść art. 840 § 1 pkt 2 in fine k.p.c.– „jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie”. Do powyższego zagadnienia odniósł się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 lipca 2010 roku

(III CZP 47/10, LEX nr 585109) stwierdzając, iż podstawą powództwa opozycyjnego przewidzianą w art. 840 § 1 pkt 2 in fine k.p.c. jest nierozpoznanie przez sąd zarzutu spełnienia świadczenia, zgłoszonego przed zamknięciem rozprawy. W uzasadnieniu Sąd Najwyższy wskazał, że podstawą powództwa opozycyjnego, przewidzianego we wskazanym wyżej artykule, może być zarzut spełnienia świadczenia, jeżeli został zgłoszony w czasie postępowania rozpoznawczego przez pozwanego, lecz nie został rozpoznany. Należy odnieść to do sytuacji, w której sąd nie rozpoznał tego zarzutu na skutek przeoczenia lub gdy ocenił, że jego rozpoznanie jest niedopuszczalne z przyczyny późnego zgłoszenia. Sąd Najwyższy zaznaczył również, iż dotyczy to również wypadków, w których rozpoznanie sprawy następuje na posiedzeniu niejawnym, np. przez wydanie nakazu zapłaty. W takiej sytuacji wymaganie zgłoszenia zarzutu spełnienia świadczenia nie odnosi się, do zamknięcia rozprawy, lecz do wydania orzeczenia stanowiącego tytuł egzekucyjny. Jeżeli dłużnik w tym postępowaniu zgłosił zarzut spełnienia świadczenia np. w sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty, lecz zarzut ten nie został przez sąd rozpoznany, to może on stanowić podstawę powództwa opozycyjnego przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 2 in fine k.p.c.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, należy zauważyć, iż kwestia wypłaty zaległego wynagrodzenia pozwanemu B. R. za miesiąc lipiec i sierpień 2006 roku była przedmiotem badania w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie w sprawie VII Np 204/07, a w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności przeciwko współnikom spółki, w sprawie VII Po 7/08. W dniu 25 lipca 2007 roku, wydano nakaz zapłaty przeciwko (...). W oparciu o załączone do pozwu dokumenty sąd dokonał merytorycznej oceny zgłoszonego powództwa i w konsekwencji uznał, że zachodzą podstawy do wydania nakazu zapłaty, a w świetle treści pozwu i załączników żądanie pozwu jest uzasadnione.

Wskazać należy, że tylko w postępowaniu VII Np 204/07 – w ramach sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym – powód mógł bronić się zarzutem, że wbrew twierdzeniom powoda B. R., wypłacił mu wynagrodzenie za sporny okres tj., za miesiąc lipiec i sierpień 2006 roku, czego jednak nie uczynił. Nakaz zapłaty z dnia 7 listopada 2007r. uprawomocnił się bez zaskarżenia i tym samym doszło do prawomocnego ustalenia stanu faktycznego sprawy, w której został on wydany. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż likwidator podniósł brak wskazania przez B. R. właściwego adresu do doręczeń, co uniemożliwiło mu skuteczną obronę. Wskazać jednak należy, że wszelka korespondencja w sprawie VII Np 204/07 wysyłana była na adres spółki, zgodny z zapisem w Krajowym Rejestrze Sądowym, tj. Al. (...), (...)-(...) W., nie była jednak podejmowana.

Argumentacja pozwu zmierza zatem do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy VII Np 204/07 i podważenia zasadności stwierdzonego nakazem zapłaty obowiązku zwrotu kwoty 4390,00 zł, a to w kontekście powagi rzeczy osądzonej jest niedopuszczalne. W toku niniejszego postępowania powód mógłby co najwyżej wykazywać, że już po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty z dnia 25 lipca 2007 dokonał na rzecz pozwanego zapłaty kwoty 4 390,00, wskutek czego objęte tym orzeczeniem zobowiązanie wygasło, ale takiego zarzutu w niniejszym postępowaniu nie podniósł. Mógłby również powoływać się na to, że zarzut spełnienia świadczenia został zgłoszony w postępowaniu VII Np 204/07 i nie został przez sąd rozpoznany. Ponadto, powód nie powoływał się przy tym na inne zdarzenia, które miały miejsce po wydaniu tytułu egzekucyjnego, w wyniku których zobowiązanie wygasło lub nie mogłoby być wyegzekwowane. W niniejszym procesie powód podnosił jedynie fakt, iż dokonał zapłaty wynagrodzenia pozwanemu za sporny okres, a więc okoliczność, która była podstawą faktyczną wytoczonego w sprawie VII Np 204/07 powództwa i które podlegało ocenie merytorycznej Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie. Nadto, należy podkreślić że jako datę spełnienia świadczenia, powód wskazuje datę lipca i sierpnia 2006 roku, a więc okoliczność która nastąpiła przed wydaniem orzeczenia w postępowaniu VII Np 204/07.

Na marginesie, należy zaznaczyć, iż nawet gdyby przyjąć iż spełnienie świadczenia nastąpiło po wydaniu tytułu wykonawczego, strona powoda w żaden sposób nie udowodniła faktu jego spełnienia. Powód wskazał jedynie listy/zapiski, których wiarygodność potwierdził świadek M. K., na okoliczność wypłaty wynagrodzenia za sporny okres czasu. Wskazać jednak należy, iż w ocenie sądu z przedstawionych dokumentów nie wynika fakt spełnienia świadczenia, gdyż brak na nich podpisu którejkolwiek ze stron.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.